

บทที่ 1 บทนำ

ไก่กระดูกคำ เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีศักยภาพในเชิงการค้า และมีมูลค่าทางการตลาดสูงกว่าไก่พื้นเมืองและไก่เนื้อสายพันธุ์ทางการค้าหลายเท่าตัว อย่างไรก็ตาม การผลิตไก่กระดูกคำในพื้นที่โครงการหลวง ยังประสบปัญหาทางด้านสายพันธุ์ของไก่กระดูกคำ ซึ่งมีความแปรปรวนสูง กล่าวคือ เมื่อนำไก่พ่อแม่พันธุ์กระดูกคำ ที่ถูกคัดเลือกเอาไว้ไปผสมพันธุ์ แต่กลับให้ลูกไก่ที่มีลักษณะไม่ตรงตามลักษณะของไก่กระดูกคำ ทำให้เกิดผลิตได้ไม่สามารถจำหน่ายเป็นไก่กระดูกคำ ส่งผลกระทบให้สูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจ และทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภค ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาตลาดของไก่กระดูกคำเป็นอย่างมาก ดังนั้น การใช้เครื่องหมายทางพันธุกรรมสำหรับคัดเลือกลักษณะไก่กระดูกคำ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่อาจใช้แก้ไขปัญหาดังกล่าว และทำให้เพิ่มความสามารถในการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ไก่กระดูกคำได้ถูกต้องมากขึ้น ส่งผลให้สามารถผลิตลูกไก่ที่มีลักษณะตรงตามสายพันธุ์ของไก่กระดูกคำได้อย่างยั่งยืน

จากการศึกษาเครื่องหมายทางพันธุกรรม สำหรับบ่งชี้เอกลักษณ์ไก่กระดูกคำที่ผ่านมา นันน์ ศุภวนิตร และคณะ (2558) รายงานว่า เครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอของยีน FM และ Id มีความสัมพันธ์ กับลักษณะไก่กระดูกคำอย่างมีนัยสำคัญ การจำแนกสายพันธุ์ไก่กระดูกคำด้วยเครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอ โดยวิเคราะห์แบบ principal component analysis สามารถจำแนกไก่กระดูกคำออกจากไก่กระดูกไม่คำได้อย่างชัดเจน เครื่องหมายโมเลกุล FM assay A และ FM assay B สามารถจำแนกไก่กระดูกคำได้ถูกต้อง 92-95 เปอร์เซ็นต์ และเครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอดังกล่าวสามารถจำแนกไก่สายพันธุ์ที่มีลักษณะกระดูกไม่คำได้ถูกต้อง 85-90 เปอร์เซ็นต์ เครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอ Id542 มีแนวโน้มสัมพันธ์กับลักษณะสีของกล้ามเนื้อออกไก่ ($P=0.08$) โดยไก่ที่มีจีโนไทป์ AA มีกล้ามเนื้อออกสีเข้มกว่าไก่ที่จีโนไทป์ AB ในขณะที่เครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอ FM assay A, FM assay B และ Id603 ไม่มีความสัมพันธ์กับสีกล้ามเนื้อออกไก่กระดูกคำ ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอของยีน FM และ Id สามารถใช้จำแนกไก่กระดูกคำออกจากไก่กระดูกไม่คำได้ อย่างไรก็ตาม เครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอดังกล่าวไม่สามารถใช้จำแนกระดับสีกล้ามเนื้อออกของไก่กระดูกคำได้ นอกจากนี้เครื่องหมายโมเลกุลเดอี็นเอของยีน MC1R และ PMEL17 ถูกศึกษาความสัมพันธ์กับลักษณะไก่กระดูกคำ และระดับสีของกล้ามเนื้อของไก่กระดูกคำ พบว่า เครื่องหมายพันธุกรรมของยีน PMEL17 และ MC1R มีความสัมพันธ์กับลักษณะไก่กระดูกคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เครื่องหมายพันธุกรรมของยีน PMEL17 และ MC1R สามารถแยกไก่กระดูกคำได้ถูกต้อง 72.84 และ 82.03 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เครื่องหมายพันธุกรรมของยีน MC1R มีความสัมพันธ์กับลักษณะสีของกล้ามเนื้อออกไก่ ($P=0.0002$) (ศุภวนิตร และคณะ, 2559) ทั้งนี้เครื่องหมายโมเลกุล MC1R เป็นเครื่องหมายโมเลกุลเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะทางปริมาณ มีความซับซ้อน (complex traits) และถูกควบคุมโดยยีนหลายคู่ ทั้งนี้การประยุกต์ใช้เครื่องหมายโมเลกุลเดอี็น เอสำหรับการคัดเลือกลักษณะสีของกล้ามเนื้อออกไก่กระดูกคำให้ได้ผลดี ควรใช้เครื่องหมายโมเลกุลมากกว่า 1 ตำแหน่ง เพื่อเพิ่มแม่นยำในการคัดเลือก

ดังนั้นการค้นหาเครื่องหมายโมเลกุลตีอี็นເອສໍາຮັບປ່ງຊື້ລັກຂະນະສີຂອງກຳລັມເນື້ອໄກ່ຮະດູກດຳຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງສຶກສາເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນັ້ນ ໃນປຶກປະມານ ພ.ສ. 2560 ຈະສຶກສາເຄື່ອງໝາຍທາງພັນຮຸກຮຽມ (DNA marker) ຂອງຢືນເປົ້າໝາຍເພີ່ມເຕີມ ສໍາຮັບປ່ງຊື້ເອກລັກຂະນະໄກ່ຮະດູກດຳແລະຈຳແນກຮະດັບສຶກລັມເນື້ອອຸກຂອງໄກ່ຮະດູກດຳໃຫ້ແມ່ນຍຳມາກຍິ່ງຂຶ້ນ

1.1 ວັດຖຸປະສົງສົງຄໍຂອງການວິຈີຍ

ເພື່ອສຶກສາແລະ ຄັນຫາເຄື່ອງໝາຍທາງພັນຮຸກຮຽມ (DNA marker) ສໍາຮັບປ່ງຊື້ເອກລັກຂະນະໄກ່ຮະດູກດຳ

1.2 ຂອບເຂດໂຄງການວິຈີຍ

ການສຶກສາແລະ ຄັນຫາເຄື່ອງໝາຍທາງພັນຮຸກຮຽມ (DNA marker) ທີ່ປ່ງຊື້ລັກຂະນະສີດຳຂອງເນື້ອແລະຮະດູກຂອງໄກ່ຮະດູກດຳ ເພື່ອໃຊ້ຕຽບສອບລັກຂະນະທາງພັນຮຸກຮຽມໃນການຄັດເລືອກພ່ອແມ່ພັນຮຸກໄກ່ຮະດູກດຳໃໝ່ມີລັກຂະນະຕຽບຕາມສາຍພັນຮຸກ

